



„Alle rede Gods is doorlouterd ;
....Doe niet tot Zijne woorden, opdat
Hij u niet bestraffe en gij leugenachtig
bevonden wordt.” Spr. 30 : 5, 6.

Bij het schrijven van dit woord, waartoe ik mij gedrongen gevoel, staan mij vooral voor de aandacht :

1. De eere Gods en het gezag Zijns Woords.
2. De hoop van den Christen.
3. De blijdschap der ziel van den geloovige.

In de bij velen bekende en door velen gelezen reeks : „Van de voleinding,” schrijft Dr. A. K(uyper) in „de Heraut” van Zondag 3 Juni 1917, o.m. het volgende :

„....Alleen zou men van Paulus zeggen kunnen, dat deze apostel, althans voor een wijle, in zulk een waan verkeerd heeft, maar hierbij mag nimmer vergeten worden, dat Paulus er niet bij was, toen Jezus zijn toespraken over de Voleinding uitsprak. Nu stellen wij 't ons wel-meestal voor, alsof Paulus desnietlegendaande, even goed als de andere apostelen, op de hoogte hiervan was, en ongetwijfeld is hij dit naderhand ook wel geworden. Maar men vergete niet, dat de Evangeliën van Mattheüs, Marcus en Lukas voor Paulus bij zijn optreden niet ter beschikking lagen, en dat elke zekerheid ontbreekt, dat Paulus den inhoud van de laatste reden van Jezus te lezen heeft gekregen. Wel zal hij natuurlijk in 't algemeen daaromtrent een en ander vernomen hebben, maar wat Paulus met name aan de gemeente van Thessalonica de eerste maal over de Wederkomst des Heeren schreef (1 Thess. IV : 15), maakt toch veeleer den indruk, dat zelfs toen nog de geheel volledige mededeeling omtrent de eschatologische reden hem nog ontbrak.